

204

USTAWA

z dnia 28 lipca 1983 r.

o zmianie ustawy o kontroli publikacji i widowisk.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- w pkt 1 dodaje się wyrazy „albo zagrażać bezpieczeństwu państwa”,
- w pkt 5 dodaje się wyrazy „albo w inny sposób zagrażać obronności państwa”,
- w pkt 6 dodaje się wyrazy „a także rozpowszechniać treści oczywiście stanowiące przestępstwo”;

2) w art. 4 w ust. 1:

- w pkt 8 przecinek na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „wymienione publikacje podlegają jednak kontroli wstępnej w celu zapobieżenia ujawnieniu wiadomości, o których mowa w art. 2 pkt 5”,
- w pkt 11 skreśla się wyrazy „biuletyny zawierające informacje, w tym i opinie w sprawach dotyczących statutowej działalności oraz”,
- pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wznowienia publikacji naukowych i dydaktycznych, o których mowa w pkt 8 i które już uprzednio uzyskały zezwolenie na druk,”
- pkt 16 skreśla się,
- pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) dane bibliograficzne w publikacjach naukowych i dydaktycznych, o których mowa w pkt 8,”;

3) w art. 16:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Głównego Urzędu, Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Minister Kultury i Sztuki oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk ustalają wykaz bibliotek, o których mowa w ust. 3, a Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Minister Kultury i Sztuki oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk określają zasady przechowywania i udostępniania publikacji zagranicznych objętych zakazem rozpowszechniania.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Główny Urząd lub Główny Urząd Cel może wyrazić zgodę innym instytucjom i osobom na sprowadzanie publikacji zagranicznych, o których mowa w ust. 3, dla celów zawodowych, naukowych lub innych uzasadnionych celów.”;

4) w art. 17:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie popełnienia wykroczenia można orzec przepadek publikacji stanowiących przedmiot wykroczenia.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

205

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1983 r.

w sprawie praktyk studenckich.

Na podstawie art. 105 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Studenci szkół wyższych podległych Ministrom: Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Zdrowia i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki oraz Ministrowi — Kierownikowi Urzędu Gospodarki Morskiej i Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu odbywają praktyki studenckie przewidziane planem studiów na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Praktyki studenckie, zwane dalej „praktykami”, są organizowane w zakładach pracy, jak również w indywidualnych gospodarstwach rolnych, które mogą zapewnić prawidłowy przebieg praktyk.

2. Szkoły wyższe mogą również organizować praktyki w zakładach, klinikach, gospodarstwach, laboratoriach i innych jednostkach szkoły wyższej albo w placówkach Polskiej Akademii Nauk lub w instytutach naukowo-badawczych.

3. Praktyki mogą być organizowane w formie obozów naukowo-badawczych i artystycznych.

4. Studentów, którzy korzystają ze stypendiów fundowanych albo zawarli umowy przedwstępne z zakładami pracy, szkoły wyższe mogą kierować na praktyki do tych zakładów lub jednostek przez nie wskazanych, jeżeli zakłady te spełniają warunki określone w ust. 1.

5. Praktyki są odbywane na podstawie:

- 1) skierowania studenta przez szkołę wyższą, zgodnie z programem praktyk, o którym mowa w § 13 pkt 4,
- 2) umowy o pracę zawieranej przez studenta z zakładem pracy lub rolnikiem indywidualnym na czas określony.

§ 3. 1. Podjęcie praktyki na podstawie skierowania przez szkołę wyższą nie powoduje nawiązania stosunku pracy, z tym że do studentów odbywających praktyki mają zastosowanie przepisy o ochronie pracy kobiet i młodocianych, przepisy o dyscyplinie pracy oraz o bezpieczeństwie i higienie pracy.

2. Świadczenia dla studentów, którzy ulegli wypadkowi w związku z wykonywaniem praktyki na podstawie skierowania, regulują odrębne przepisy. Dokumentację wypadkową sporządza zakład pracy.

3. Przedsiębiorstwa armatorskie i wyższe szkoły morskie są obowiązane do ubezpieczenia studentów odbywających praktyki na polskich statkach morskich.

4. Studentom wyższych szkół morskich lub innych odbywających praktykę na polskich statkach morskich, wyokrętowanym za granicą wskutek wypadku lub choroby, przysługują świadczenia analogiczne jak członkom załóg tych statków.

§ 4. 1. Praktyki stanowią część procesu dydaktyczno-wychowawczego i podlegają obowiązkowemu zaliczeniu.

2. Zaliczenie praktyki poświadczają się wpisem oceny do indeksu, na podstawie zaświadczenia zakładu pracy o odbyciu praktyki.

3. Zaliczenie praktyki, o której mowa w § 2 ust. 5 pkt 2, następuje po stwierdzeniu przez szkołę wyższą zgodności wykonywanej pracy z kierunkiem odbywanych studiów.

4. Warunki odbywania praktyk oraz zasady opieki nad praktykantami ustala szkoła wyższa w porozumieniu z zakładami pracy.

§ 5. Szkoła wyższa zalicza studentom w poczet praktyki wykonywaną przez nich pracę, w tym również za granicą, jeżeli jej charakter spełnia wymagania przewidziane w programie praktyk studenckich. Studentom tym nie przysługują żadne świadczenia za praktykę.

§ 6. 1. W razie naruszenia przez studenta regulaminu pracy zakład pracy może zwrócić się do szkoły wyższej z wnioskiem o odwołanie studenta z praktyki.

2. Skutki odwołania studenta z praktyki określa regulamin studiów.

Rozdział 2

Obowiązki zakładów pracy.

§ 7. Zakłady pracy są zobowiązane do sprawowania nadzoru nad praktykami oraz zapewnienia warunków niezbędnych do ich przeprowadzenia zgodnie z porozumieniem zawartym ze szkołami wyższymi kierującymi studentów na praktyki, a w szczególności do:

- 1) zapewnienia odpowiednich miejsc pracy, urządzeń, warsztatów, pomieszczeń, narzędzi i materiałów zgodnie z programem praktyk,
- 2) zapoznania studentów z zakładowym regulaminem pracy, z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,
- 3) sprawowania nadzoru nad właściwym wykonaniem przez studentów programu praktyk,
- 4) zakwaterowania studentów odbywających praktyki poza miejscem stałego zamieszkania,
- 5) zapewnienia studentom całodziennego wyżywienia na zasadach przyjętych dla pracowników zakładu,
- 6) zapewnienia studentom na czas praktyki odzieży ochronnej i roboczej oraz sprzętu ochrony osobistej przewidzianych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 7) umożliwienia studentom korzystania z biblioteki zakładowej oraz urządzeń kulturalno-socjalnych zakładu.

§ 8. 1. W uspołecznionych zakładach pracy nadzór nad praktykami sprawuje zakładowy kierownik praktyk wyznaczony przez kierownika zakładu pracy. Zakładowym kierownikiem praktyk może być pracownik posiadający co najmniej średnie wykształcenie i wysokie kwalifikacje zawodowe.

2. Szczegółowe obowiązki zakładowego kierownika praktyk określa kierownik zakładu pracy w porozumieniu ze szkołą wyższą.

§ 9. 1. Zakładowy kierownik praktyk może być zwolniony częściowo, a przy liczbie ponad 30 studentów — całkowicie od innych zajęć, z zachowaniem, za okres pełnienia tej funkcji, wynagrodzenia obliczonego jak za urlop wypoczynkowy.

2. Zakładowy kierownik praktyk, z wyjątkiem, o którym mowa w § 10, otrzymuje od zakładu pracy, za okres sprawowania nadzoru nad praktykami, dodatek miesięczny w wysokości 10—30% wynagrodzenia miesięcznego obliczonego jak za urlop wypoczynkowy.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, przyznaje kierownik zakładu pracy, w razie gdy nadzór nad praktykami stanowi dodatkowe zadanie nałożone na zakładowego kierownika praktyk.

4. Na wniosek szkoły wyższej kierownik zakładu pracy może przyznać jednorazowo zakładowemu kierownikowi praktyk nagrodę w wysokości do 20% wynagrodzenia miesięcznego obliczonego jak za urlop wypoczynkowy.

5. Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej określi w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zasady wynagradzania i wysokość świadczeń za nadzorowanie praktyk na polskich statkach morskich.

§ 10. 1. W szkołach ogólnokształcących, zawodowych i artystycznych, w których odbywają się praktyki pedagogiczne, kierownikami praktyk są wyznaczeni przez dyrektora szkoły nauczyciele poszczególnych przedmiotów.

2. Organizowanie, koordynowanie i nadzór nad przebiegiem praktyk pedagogicznych sprawuje dyrektor szkoły lub wyznaczony przez niego nauczyciel posiadający długoletnie doświadczenie pedagogiczne.

3. Do obowiązków dyrektora szkoły należy również realizacja zadań określonych w § 7.

4. Zasady wynagradzania za prowadzenie i nadzorowanie praktyk pedagogicznych kierunków i specjalności nauczycielskich, odbywanych w szkołach, określają odrębne przepisy.

§ 11. Zakład pracy może przyznać nagrody wyróżniającym się studentom odbywającym praktyki.

§ 12. Do praktyk odbywanych w placówkach oświatowo-wychowawczych przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Obowiązki szkół wyższych.

- § 13. Szkoły wyższe są zobowiązane do:
- 1) zgłaszania, nie później niż na 4 miesiące przed rozpoczęciem praktyk, zakładom pracy zapotrzebowań na praktyki, określających liczbę i rodzaje praktyk, termin ich rozpoczęcia i czas trwania; szkoły wyższe w porozumieniu z zakładami pracy mogą również ustalić na okres wieloletni liczby studentów kierowanych corocznie do tych zakładów na praktyki,
 - 2) ustalenia przygotowania organizacyjnego zakładów pracy do odbywania w nich praktyk,
 - 3) zawierania z zakładami pracy porozumień o organizacji praktyk w terminie umożliwiającym zakładom przygotowanie praktyk, nie później jednak niż na 2 miesiące przed terminem ich rozpoczęcia,

- 4) przedstawienia zakładom pracy celów praktyk oraz opracowania w porozumieniu z zakładami pracy programów praktyk,
- 5) sprawowania nadzoru dydaktycznego nad praktykami,
- 6) wypłacania studentom kierowanym na praktykę świadczeń, o których mowa w § 15 ust. 3 i w § 16,
- 7) wypłacania opiekunom dydaktycznym praktyk miesięcznego ryczałtu w wysokości ustalonej przez rektora, z tym że ryczałt nie może być większy od najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy,
- 8) pokrywania kosztów zakwaterowania studentów, jeżeli praktyka odbywa się poza miejscem ich stałego zamieszkania, w wysokości nie większej od opłaty za zamieszkiwanie w domu studenckim lub hotelu pracowniczym.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki studentów.

§ 14. Studenci są obowiązani w szczególności do:

- 1) zapoznania się z programem praktyk oraz organizacją pracy zakładu, w którym będą odbywać praktykę,
- 2) wykonywania zadań wynikających z programu praktyk oraz poleceń zakładowego kierownika praktyk i opiekuna dydaktycznego praktyk, a następnie złożenia sprawozdania,
- 3) uczestniczenia w zorganizowanym przez zakład pracy szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 4) przestrzegania obowiązującego w zakładzie regulaminu pracy, przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 15. 1. W okresie odbywania praktyk studentom nie przysługuje stypendium.

2. Studentom odbywającym praktyki na podstawie umowy o pracę w uspołecznionym zakładzie pracy przysługuje wynagrodzenie według kategorii osobistego zaszczerowania odpowiadającej kategorii wykonywanej pracy.

3. Studenci odbywający praktyki na podstawie skierowania przez szkołę wyższą, z wyjątkiem, o którym mo-

wa w ust. 4 i 5, otrzymują od szkoły wyższej następujące świadczenia pieniężne:

- 1) środki na pokrycie kosztów utrzymania w wysokości diet określonych w przepisach o podróżach służbowych na terenie kraju, z wyjątkiem studentów odbywających praktyki, o których mowa w § 2 ust. 5 pkt 2,
- 2) dodatkowe wynagrodzenie za uciążliwe warunki odbywania praktyki w kopalniach w wysokości ustalonej przez Ministra Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

4. Studentom odbywającym praktyki na polskich statkach morskich przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe i dodatek dewizowy.

5. Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi wysokość i zasady wypłacania wynagrodzenia ryczałtowego i dodatku dewizowego.

§ 16. Szkoły wyższe pokrywają koszty przejazdu studentów z miejsca stałego zamieszkania lub siedziby szkoły wyższej do miejsca odbywania praktyki i z powrotem najtańszym dostępnym środkiem lokomocji według taryfy ulgowej przysługującej studentom szkół wyższych.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 17. Minister Finansów określi zasady pokrywania wydatków poniesionych przez zakłady pracy w związku z przeprowadzeniem praktyk studenckich, a nie podlegających refundacji przez szkoły wyższe.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1972 r. w sprawie praktyk studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 14, poz. 94).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

206

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych.

Na podstawie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2 i art. 24 ust. 2 i w związku z art. 43 ust. 1—3, art. 44, 46 i 53 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 39, poz. 259) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 1 po wyrazach: „i jedną stawkę dodatku funkcyjnego” dodaje się wyrazy: „a w szczególnie uzasadnionych wypadkach za zgodą jednostki nadzórnej o dwie grupy wynagrodzenia zasadniczego i dwie stawki dodatku funkcyjnego”,
- 2) w § 4 w ust. 1 po wyrazach: „i premie wynikające z charakteru pracy” dodaje się wyrazy: „a także wynagrodzenie prowizyjne za czynności egzekucyjne”,

3) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia,

4) w załączniku nr 2 do rozporządzenia w tabelach stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników w rubryce 6 liczby stanowiące maksymalne stawki dodatku funkcyjnego zastępuje się liczbami wyższymi o 2.

§ 2. 1. Określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w rubryce 2 (tabela I) oraz stawki dodatku funkcyjnego obowiązują:

- 1) od dnia 1 sierpnia 1983 r. — w odniesieniu do pracowników terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego oraz pracowników urzędów skarbowych i oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,